

POVEȘTI ILUSTRATE

GINA ȘI FULARUL ÎN ȘAPTE CULORI

Un dar potrivit cu răbdare și ajutor

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Cutia de sub salcâm

Gina se trezi de ziua ei cu o cutie roz la ușa căsuței. Girafa își coborî gâtul lung și cercetă funda galbenă. Deasupra cutiei era o frunză pe care prietenii lăsaseră un desen: trei lăbuțe și o inimă.

Nu știa încă cine pregătise darul. Îl duse sub salcâm, unde lumina dimineții făcea cercuri pe iarbă.

- Oare ce poate fi atât de ușor? se întrebă.

Când ridică capacul, dinăuntru se desfăcu o bucată de lână moale, colorată ca un curcubeu.

POVESTEA · 2 / 25

Șapte culori moi

Fularul era lung, foarte lung. Avea dungi roșii, portocalii, galbene, verzi, albastre, indigo și violete. Gina îl atinse cu boticul și simți lâna pufoasă.

Îl înfășură o dată în jurul gâtului. Un capăt îi rămase pe piept, dar celălalt se întinse peste marginea cutiei și ajunse în iarbă.

Girafa făcu un pas și fularul alunecă după ea.

- E cel mai frumos dar, spuse. Numai că nu știu încă să-l port.

Se hotărî să-l arate prietenilor din poiană. Poate aveau să-l admire împreună.

POVESTEA · 3 / 25

O vizită la oglinda apei

Înainte de a porni, Gina se opri lângă pârâu. Apa liniștită îi arăta petele portocalii, urechile și fularul nou. Își ridică bărbia ca să vadă mai bine dunga violetă.

Capătul lung se apropie de apă. Gina îl trase înapoi chiar înainte să se ude și îl ținu cu grijă între lăbuțe.

Nu era deloc simplu să privești înainte și să ai grijă de o trenă de lână. Totuși, Gina nu voia să renunțe la dar. Trebuia să găsească un fel potrivit de a-l purta.

POVESTEA · 4 / 25

Vântul din poiană

Pe cărare bătea un vânt blând. Fularul se ridică în aer și flutură printre florile înalte. Gina se opri, încântată de cele șapte culori care se mișcau ca o panglică.

După câteva clipe, vântul se potoli. Lâna căzu peste potecă și se agăță de o tulpină uscată.

Gina făcu un pas, simți că o trage ceva de gât și se opri imediat. Desprinse fularul cu grijă, fără să rupă planta. Darul era frumos și când flutura, însă trebuia să fie și comod la mers.

POVESTEA · 5 / 25

Curcubeul Mirei

Iepurașa Mira venea dinspre poiană, cu pelerina mov strânsă la gât. Când văzu fularul întins lângă o floare, zâmbi larg.

- Gina, ai pus un curcubeu pe jos!

Girafa râse, apoi îi arătă capătul care se tot împiedica de ierburi. Mira îl ridică și îl scutură ușor de frunze.

- E darul meu de ziua de naștere, spuse Gina. Îmi place mult, dar nu mă descurc cu el.

Mira nu îi răspunse că e simplu. Îl privi de la un capăt la altul și se gândi cum ar putea ajuta.

POVESTEA · 6 / 25

Primul plan

Mira propuse să țină capătul în timp ce Gina merge. Girafa făcu trei pași și fularul rămase curat, ridicat deasupra cărării.

- Funcționează! spuse Gina.

Mira trebuia însă să țopăie foarte repede ca să țină pasul cu picioarele ei lungi. Când Gina se întoarse să-i vorbească, iepurașa ocoli un tufiș și aproape scăpă lâna.

Se opriră amândouă. Planul ajuta pentru câțiva pași, dar o obosea pe Mira. Aveau nevoie de o soluție care să le lase pe amândouă să meargă firesc.

POVESTEA · 7 / 25

Nu trebuie să ascundem asta

Gina își coborî privirea spre fular.

- Poate ar trebui să spun că nu-mi place, ca să nu mai încurc pe nimeni.

Mira se așeză lângă ea.

- Dar ție îți place. Putem spune adevărul: darul este frumos, iar lungimea lui ne dă de lucru.

Girafa mângâie dunga verde. Era o ușurare să nu trebuiască să aleagă între recunoștință și sinceritate. Putea să le simtă pe amândouă.

Ridică fularul de pe cărare și îi mulțumi Mirei că se oprise să o asculte.

POVESTEA · 8 / 25

Momo din salcâm

Deasupra lor foșniră frunzele. Momo, maimuțica brună cu vestă turcoaz, stătea pe o creangă joasă și le urmărea încercările. Coborî pe trunchi până la iarbă, fără să sară spre ele pe neașteptate.

- Vă pot ajuta cu fularul? întrebă.

Gina îi arătă locul în care lâna se agățase. Momo întinse o lăbuță, apoi se opri și așteptă răspunsul girafei.

- Da, dar să nu tragem tare, spuse Gina.

Maimuțica încuviință. Mai întâi avea să privească, apoi să încerce, împreună cu ele.

POVESTEA · 9 / 25

O idee prea strânsă

Momo adună capătul lung și îl trecu încă o dată în jurul gâtului Ginei. Mira ținu restul, ca să nu cadă în praf. Pentru o clipă, fularul păru potrivit.

Gina își întoarse capul și se opri.

- Aici mă strânge puțin.

Momo desfăcu imediat tura nouă.

- Bine că mi-ai spus.

Nimeni nu se supără și nimeni nu îi ceru girafei să suporte. O soluție nu era bună doar pentru că arăta frumos. Trebuia să o lase pe Gina să respire și să se miște în voie.

POVESTEA · 10 / 25

Măsurăm cu pași mici

Mira așeză fularul curat pe iarbă, iar Gina se aplecă lângă el. Momo propuse să păstreze mai mult loc la gât și să adune lungimea mai jos, într-o buclă largă.

Nu aveau nevoie de riglă. Gina putea spune când se simțea comod, iar Mira putea vedea dacă un capăt mai atingea cărarea.

Încercară fără grabă. Momo făcu o buclă, apoi se dădu un pas înapoi. Pentru prima dată, toate trei lucrau la același plan, fiecare observând un lucru pe care celelalte nu îl vedeau la fel de bine.

POVESTEA · 11 / 25

Bucla cea largă

Fularul coborî pe pieptul Ginei într-o buclă moale. Dungile se vedeau una lângă alta, iar capetele nu mai atârnau la fel de mult.

Gina ridică și coborî bărbia. Apoi își întoarse capul către Mira.

- Așa pot să mă mișc.

Momo ținu bucla fără s-o strângă, iar iepurașa potrivi capetele. Mai rămânea unul lung, dar acum problema era mai mică și mai ușor de privit. Gina nu trebuia să stea nemișcată ca să poarte un dar frumos.

POVESTEA · 12 / 25

Nodul care nu ajută

Momo încercă să lege capetele într-un nod. Lâna se strânse într-un ghem gros, iar dunga albastră dispăru aproape de tot.

Gina se uită în apa pârâului și făcu o grimasă.

- Parcă port o pernă sub bărbie.

Mira izbucni în râs, iar Gina râse și ea. Momo desfăcu nodul și își scutură lăbuțele.

Nu pierduseră nimic încercând. Acum știau încă un lucru: fularul avea nevoie de o prindere ușoară, nu de un nod mare. Încercarea nereușită le făcuse planul mai clar.

POVESTEA · 13 / 25

Darul are o poveste

Când Momo întinse din nou lâna, Gina observă la capăt trei mici cusături în formă de frunză. Mira își coborî urechile, zâmbind.

- Noi ți l-am pregătit, spuse ea. Eu am ales culorile, Momo a ținut firele, iar bunica lui a lucrat lâna.

Gina le privi pe amândouă, apoi fularul. Acum fiecare dungă îi părea și mai dragă.

- Vă mulțumesc, spuse. Mă bucur că mi-ați spus.

Nu se mai temea că îi rănește cerând să-l potrivească. Prietenii voiau tocmai ca ea să se simtă bine cu darul lor.

POVESTEA · 14 / 25

O fundă moale

Mira aduse capetele unul peste altul, fără să le strângă. Momo făcu două bucle late și le trecu ușor, ca pe funda cutiei roz.

Gina ținu capul nemișcat cât lucrară, apoi încercă să se întoarcă. Funda stătea pe piept, moale și largă. Vârfurile se opreau deasupra genunchilor.

- Să nu declarăm încă victoria, spuse Momo. Mai întâi facem câțiva pași.

Gina aprobă. Funda arăta bine, dar voia să afle cum se simte la mers. De data aceasta nu se mai grăbeau să termine doar ca să ajungă la joacă.

POVESTEA · 15 / 25

Proba de pe cărare

Gina porni până la floarea galbenă și se întoarse. Mira o urmări de la marginea potecii, iar Momo privi funda. Capetele fularului se mișcau ușor, fără să atingă pământul.

Girafa făcu un pas mai mare și se opri din nou.

- Nu mă trage și nu se agață!

Mira aplaudă încetișor. Momo îi arătă Ginei cum să slăbească funda singură, dacă avea nevoie. Ajutorul lor nu se încheia cu un nod făcut pentru ea; o învățau și să-și poată potrivi singură darul.

POVESTEA · 16 / 25

Vântul încearcă iar

O rafală trecu prin salcâm. Frunzele foșniră, iar panglica de la cutie se ridică în aer. Gina se opri instinctiv și duse lăbuța la fular.

Funda rămase așezată. Doar capetele dansară puțin pe pieptul ei.

Momo prinse panglica zburătoare înainte să ajungă în pârâu și o puse în cutie. Mira adună capacul.

Nu puteau opri vântul, dar puteau avea grijă de lucrurile lor. Gina privi cele șapte dungi și zâmbi. De data aceasta putea să se bucure de vânt, fără să alerge după fular.

POVESTEA · 17 / 25

O pauză sub salcâm

Prietenii se așezară la umbra copacului. Mira scoase o sticluță cu apă, iar Momo împărți câteva felii de pară. Gina își întinse picioarele și își odihni gâtul.

- Am tot încercat, spuse ea. Credeam că trebuia să ne iasă din prima.

Momo ridică din umeri.

- Dacă ne opream la primul nod, acum aveai o pernă sub bărbie.

Râseră iar. Pauza le făcu bine. Găsiseră o soluție tocmai fiindcă avuseseră răbdare să schimbe ceea ce nu le ajuta.

POVESTEA · 18 / 25

La poarta poienii

Când ajunseră în poiană, ceilalți prieteni pregătiseră o pătură și un coș cu fructe. Tobi, în căciulița lui albastră, ridică boticul către fular.

- Ce culori frumoase!

Gina se aplecă să i le arate. Funda nu se desprinse și nici nu îl acoperi pe arici. Mira privi mulțumită.

Girafa le povesti că se oprise să potrivească darul. Nu ascunse încercările și nici nodul prea mare. Lui Tobi îi plăcu mai ales partea în care toate trei văzuseră problema din câte un loc diferit.

POVESTEA · 19 / 25

Jocul celor șapte culori

Mira propuse un joc: fiecare să găsească, fără să rupă plante, ceva care amintește de o culoare a fularului. Tobi arătă o măcea roșie, Momo o frunză verde, iar Gina cerul albastru.

La indigo se opriră cu toții. Culoarea nu era ușor de găsit în poiană.

Nu inventară un răspuns doar ca să termine. Se uitară la o umbră rece de sub bancă și o comparară cu lâna. Jocul devenise o ocazie să privească atent, nu o probă la care cineva trebuia să greșească.

POVESTEA · 20 / 25

Floarea de la margine

Pe marginea poienii creștea o floare violetă. Tobi arătă spre ea și făcu un pas, gata s-o rupă pentru Gina. Girafa îl rugă s-o lase acolo.

- O vedem la fel de bine și dacă rămâne în pământ.

Se așezară lângă floare, fără s-o calce. Momo observă o albină care venea către petale și îi făcu loc.

Gina își apropie capătul violet de floare, numai cât să compare nuanțele. Darul ei avea culorile poienii, iar poiana putea să le păstreze pe ale sale.

POVESTEA · 21 / 25

Mulțumirea spusă pe îndelete

La gustare, Gina se întoarse către Mira și Momo. Nu voia să lase mulțumirea pentru sfârșitul zilei, când toți aveau să se grăbească spre casă.

- Mulțumesc pentru fular și pentru că m-ați ascultat când am spus că mă strânge.

Mira își potrivi pelerina mov.

- Ne-am bucurat că ne-ai spus.

Momo încuviință și îi arătă încă o dată funda. Nu semăna cu nodul de la început. Darul fusese făcut cu grijă, iar grija continuase și după ce Gina deschisese cutia.

POVESTEA · 22 / 25

La joc, fără încurcături

După gustare, prietenii merseră pe aleea lată dintre copaci. Gina păși încet lângă Mira, iar Momo se plimba pe lângă ei, cu cutia roz sub braț.

Fularul se mișca ușor la fiecare pas. Gina putea să se aplece către Tobi și să privească o pasăre, fără să simtă că o trage ceva înapoi.

Nu mai trebuia să aleagă între a purta darul și a se bucura de joacă. O schimbare mică, făcută împreună, îi dăduse loc pentru amândouă.

POVESTEA · 23 / 25

Funda se slăbește

Spre seară, Gina simți că o buclă alunecase. Se opri înainte de a păși pe capătul lung și încercă mișcarea pe care i-o arătase Momo.

Mira rămase lângă ea, fără să îi ia imediat fularul din lăbuțe. Gina desfăcu puțin, potrivi capetele și făcu din nou funda.

- Am reușit singură!

Momo zâmbi. Dacă nu i-ar fi ieșit, ar fi putut cere din nou ajutor. Dar acum învățase ceva, iar prietenii îi lăsaseră răgazul să încerce. Gina își ridică bucuroasă bărbia și continuară drumul.

POVESTEA · 24 / 25

Cutia nu rămâne în iarbă

Înainte de a se despărți, Momo îi dădu Ginei cutia roz și panglica galbenă. Girafa hotărî să le păstreze pentru mănușile de iarnă, în loc să le lase în poiană.

Mira îi făcu cu mâna de la cotitură. Tobi porni spre căsuța lui, iar Momo urcă pe poteca dintre salcâmi.

Gina ajunse la pârâu și se privi încă o dată. Nu vedea doar un fular frumos. Vedea un dar care fusese potrivit pentru ea, cu răbdare, cu întrebări și cu multe lăbuțe atente.

POVESTEA · 25 / 25

Un dar care lasă loc

Acasă, Gina așeză fularul pe un cârlig lat, ca să nu se întindă. Își aminti cum căzuse pe cărare și cum încercase să spună că nu-i place, doar ca să nu deranjeze.

Acum știa că poți iubi un dar și totuși poți spune că ai nevoie de o schimbare. Prietenii adevărați vor să afle cum te simți.

Învățătura zilei era simplă: ajutorul bun ascultă, întreabă și lasă loc pentru încercări. Iar mulțumirea nu cere tăcere. Gina stinse lampa, gândindu-se la cele șapte culori și la prietenii care le făcuseră să stea împreună.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Fular în șapte culori.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.